

"Betlejem polskie" N. Hucie 16

1979/80
Prasowe
Wydawnictwo
Dokumentacyjne
RSW „P-K-R”

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

Słowo Powszechne

88-551 Warszawa, ul. Makotowska Nr 40

wydanie

2 5 2 5 -03- 82

Nr z dn.

„Grudka Twej ziemi w ręku świeci nawet po ciemku...”

Wokół dyskusji nad „Betlejem Polskim”

Lucjana Rydla w Teatrze Ludowym

(INFORMACJA WŁASNA)

PRZY niezmiennie wypełnionej widowni trzeci już sezon wystawia Teatr Ludowy w Nowej Hucie „Betlejem Polskie” Lucjana Rydla. Sława tego spektaklu (omawialiśmy go w swoim czasie na łamach „Słowa”) przekroczyła dawno granice Krakowa: na każde prawie przedstawienie przybywają autokarami widzowie często z dalekich miast. Widownia tego spektaklu to swoisty przekrój całego naszego społeczeństwa: ludzie różnych generacji, różnych warstw społecznych, ludzie świeccy i ludzie w sutannach i habitach...

Szczególny fenomen „Betlejem Polskiego” sprawił, że utwór ten i spektakl w Teatrze Ludowym — stały się tematem odbytego przed kilkoma dniami, a pierwszego w tym sezonie publicznego wieczoru dyskusyjnego. Organizatorami wieczoru noszącego tytuł „Betlejem Polskie i Polacy” byli nowohucki Obywatelski Komitet Ocalenia Narodowego oraz tamtejszy Klub Międzynarodowej Prasy

i Książki. Uczestniczką dyskusyjnego wielogłosu była także przedstawicielka naszej redakcji red. Izabela Bobbé.

W dyskusji wystąpili: znakomity etnograf prof. Roman Reinfuss, który mówił o „Betlejem” jako o ciągłości tradycji średniowiecznych moralistów i teatru jarmarcznego; reżyser spektaklu dyr. Henryk Giżycki przedstawił węć powiązania z teatrem ludowym i mówił o roli jaką teatr ten pełnił i pełnić może nadal w naszej kulturze; red. Olgierd Jędrzejczyk z „Gazety Krakowskiej” zajął się sprawą stylizacji językowej i muzyką w „Betlejem”; Stefan Rydel aktor z Teatru Słowackiego snuł wspomnienia rodzinne i mówił o dawnych tradycjach grywania „Betlejem” przez teatry krakowskie. Red. Izabela Bobbé w swym głosie dyskusyjnym zwróciła uwagę na równoległość wątku religijnego i patriotycznego w „Betlejem Polskim”, o aktualności pewnych wątków dzieła, o ich patriotycznej nośności.

Red. Bobbé przypomniała o słowach ks. bpa Bronisława Dąbrowskiego, który w roku ubiegłym, po obejrzeniu spektaklu zauważył, że przedstawienie to zrobiło więcej dla jedności narodowej Polaków niż niejedna instytucja oficjalnie do tego powołana. Red. Bobbé upominała się także o większe zrozumienie i zainteresowanie życiem i twórczością Lucjana Rydla, autora dziś prawie nieznanego, który padł ofiarą literackiej plotki.

„Grudka Twej ziemi w ręku świeci nawet po ciemku” — na ten cytat z Gałczyńskiego zwrócił uwagę doc. Zbigniew Siatkowski, prowadzący omawianą dyskusję. Cytat ten stanie się także mottem do kolejnych dyskusji, które organizowane będą w Nowej Hucie przez Komitet Ocalenia Narodowego. Będą one miały jedno ważne zadanie: szukać wspólnoty mimo różnic, jedności mimo podziałów. Wielogłos o „Betlejem Polskim” Lucjana Rydla, którego uczestnicy prezentowali różne światopoglądy i zapamiętania — był dla tych spotkań dobrym początkiem.

(B.B.)